Lietas Nr. C20133614
Lietas arhīva Nr. CA-0261-14/4

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Liepājā 2014.gada 12.septembrī

Kurzemes apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija šādā sastāvā:

tiesas sēdes priekšsēdētāja A.KLAIŠE

un tiesneses B.ĶEIRE un V.MAHTE

ar sekretāri K.ALPĒNU

izskatīja atklātā tiesas sēdē civillietu /pers. C/ prasībā pret SIA „Namu serviss APSE" par morālā kaitējuma piedziņu un lēmuma pieņemšanu, sakarā ar prasītājas pārstāvja iesniegto apelācijas sūdzību par Liepājas tiesas 2014.gada 27.maija spriedumu.

Tiesas sēdē tiesas kolēģija

konstatēja

2014.gada 9.janvārī prasītājas /pers. C/ (turpmāk tekstā - prasītāja) pārstāvis /pers. D/ (turpmāk tekstā – prasītājas pārstāvis) Liepājas tiesā cēlis prasību pret atbildētāju SIA „Namu serviss APSE" (turpmāk tekstā – atbildētāja) par morālā kaitējuma atlīdzināšanu un lēmuma pieņemšanu. Prasītājas pārstāvis lūdzis atlīdzināt morālo kaitējumu 10 000 EUR par atbildētājas nepieļaujamām darbībām un nelikumīgo tiesību izpildīt Latvijas Republikas likumus, lūdzis pieņemt lēmumu, ka /pers. E/ no 2007.gada 13.aprīļa nedzīvo /adrese/.

Ar Liepājas tiesas 2014.gada 27.maija spriedumu prasība pret SIA "Namu serviss APSE" par morālā kaitējuma 10 000 EUR piedziņu noraidīta.

Prasība daļā par lēmuma pieņemšanu, ka /pers. E/ nedzīvo /adrese/, atstāta bez izskatīšanas.

Pirmās instances tiesa konstatējusi, ka lietā nav strīda par to, ka prasītāja /pers. C/ ir dzīvokļa īpašuma Nr./adrese/, īpašniece un ka prasītājas rīcībā ir apsaimniekošanas pārvaldīšanas pilnvarojuma līgums.

Tiesa atzinusi, ka prasītājas pārstāvja apgalvojumi, ka atbildētājas sniegtie pakalpojumi ir nekvalitatīvi, nav pierādīti, lai gan Civilprocesa likuma 93.panta pirmā daļa uzliek prasītājam pienākumu pierādīt savus prasījumus.

Tiesa lietā nav konstatējusi apstākļus, kas noteikti Civillikuma 1635.panta trešajā daļā, līdz ar to, prasītājai morālais kaitējums jāpierāda atbilstoši Civilprocesa likuma 93.panta pirmajā daļā noteiktajam, ievērojot sacīkstes principu.

Tiesa atzinusi, ka prasībai pievienotie iesniegumi atbildētājai pēc būtības ir dažādu normatīvo aktu, likumu pantu un punktu citāti, kas ir destruktīvi un nav vērsti uz kādas problēmas atrisināšanu. Tiesai nav saistošs prasības pieteikumā norādīto normu uzskaitījums, jo saskaņā ar Civilprocesa likuma normām, pusēm ir pienākums iesniegt pierādījumus un norādīt lietas apstākļus, savukārt tiesai, kā lietpratējai tiesību normu piemērošanā, ir pienākums atrast un piemērot pareizās tiesību normas (*iura novit curia*) pat gadījumā, ja puses attiecīgās normas nav norādījušas vai tās norādītas nepareizi (Bukovskis V. Civilprocesa mācību grāmata. Rīga: Autora izdevums, 1935, 336.lpp.).

Tiesa konstatējusi, ka atbildētāja pierādījusi, ka atbildes uz prasītājas iesniegumiem ir nosūtītas prasītājai ar Latvijas pasta starpniecību, bet atgrieztas, jo beidzies glabāšanas laiks.

Tiesa, atsaucoties uz Civilprocesa 93. un 104.pantā noteikto, atzinusi, ka nav iesniegti atbildētājas vainu apliecinoši pierādījumi, kas būtu cēloniskā sakarā ar /pers. C/ prasīto morālo kaitējumu, un prasība šinī daļā ir noraidāma.

Tiesa norādījusi, ka Civilprocesa likuma 73.pants paredz, ka lietas dalībnieki ir puses, trešās personas, pušu un trešo personu pārstāvji, prokurors un tās valsts un pašvaldību iestādes un personas, kurām ar likumu piešķirtas tiesības aizstāvēt tiesā citu personu tiesības. Cietušo personu civilprocesuālajā tiesvedībā nav.

Tiesa konstatējusi, ka prasītāja, kā īpašniece, nav cēlusi prasību pret /pers. E/ par viņas lietošanas tiesību izbeigšanu, kā to paredz Civillikuma 1038., 1082.pants, savukārt, prasītājas pārstāvim /pers. D/ nav Civilprocesa likuma 82.panta pirmajā daļā

paredzētā pilnvarojuma no /pers. E/ pārstāvēt viņas intereses. Prasībā lūgts pieņemt lēmumu par personu, kura nav lietas dalībniece, un kuras intereses un likumīgās tiesības netiek pārstāvētas. Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 219.panta 3.punktu, tiesa atzinusi, ka tiesvedība par prasību pieņemt lēmumu, ka /pers. E/ no 2007.gada 13.aprīļa nedzīvo /adrese/, atstājama bez izskatīšanas.

Apelācijas sūdzību par Liepājas tiesas 2014.gada 27.maija spriedumu iesniedzis prasītājas pārstāvis /pers. D/, pārsūdzot spriedumu pilnā apjomā.

Pirmās instances tiesas sprieduma nepareizība un nelikumība apelatora ieskatā izpaužas kā prasītājas /pers. C/ un viņas pārstāvja /pers. D/ ar likumu noteikto tiesību neievērošana, jo tiesa nav atzinusi prasītājas pārstāvja tiesības iesniegt pierādījumus, pieteikt noraidījumus, un, spriežot lietu, izmantojusi atbildētājas viltotos dokumentus un nepatiesas liecinieku liecības. Apelators norādījis, ka atbildētājai nelikumīgi piešķirtas tiesības pārvaldīt īpašumu /adrese/, pamatojoties uz nelikumīgu dzīvojamās mājas /adrese/ 2006.gada 30.septembra pārvaldīšanas pilnvarojuma līgumu.

Atbildētāja uz prasītājas pārstāvja apelācijas sūdzību paskaidrojusi, ka apelācijas sūdzībā minētajam nepiekrīt, uzskata Liepājas tiesas 2014.gada 27.maija spriedumu par pareizu un taisnīgu.

Tiesas sēdē apelācijas sūdzības iesniedzējs prasītājas pārstāvis /pers. D/ neieradās tiesai nezināmu apsvērumu dēļ, par tiesas sēdi prasītājai un viņas pārstāvim paziņots, nosūtot tiesas pavēsti uz deklarēto adresi.

Tiesas sēdē atbildētājas pārstāvis neieradās, lūgts skatīt lietu bez pārstāvja klātbūtnes.

Civillietu tiesas kolēģija, iepazīstotiesar rakstveida pierādījumiem, uzskata, ka apelācijas sūdzība nav pamatota un prasība daļā par morālā kaitējuma piedziņu noraidāma un daļā par lūgumu pieņemt lēmumu atstājama bez izskatīšanas.

No lietas materiāliem redzams, ka /pers. E/ bija deklarējusi savu dzīves vietu /adrese/ līdz 2007.gada 13.aprīlim (lietas 7.lapa).

No lietas materiāliem redzams, ka prasītājas pārstāvim /pers. D/ sniegtas atbildes uz 29 iesniegumiem (lietas 31.-38.lapa).

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 432.panta piekto daļu tiesas kolēģija atzīst, ka Liepājas tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tādēļ pievienojas Liepājas tiesas sprieduma motivācijai.

Prasītājas pārstāvja iesniegtajā ape1ācijas sūdzībā nav nekādas norādes un argumenti kā izpaužas Liepājas tiesas sprieduma nepareizība. Apelācijas sūdzībā ir atsauce uz dzīvojamās mājas /adrese/ 2006.gada 30.septembra pārvaldīšanas pilnvarojuma līgumu, kas vispār neattiecas uz izskatāmo lietu, jo prasībā norādes uz šādu līgumu vispār nav.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 42.pantu tiesas izdevumus uzņemas valsts, jo iesniedzot prasību prasītāja atbrīvota no tiesas izdevumu samaksas.

Ņemot vērā minēto un pamatojoties uz Civilprocesa likuma 8., 97., 193., 291.panta pirmās daļas 3.punktu, 430., 432. un 434.pantu tiesas kolēģija

n o s p r i e d a

Noraidīt /pers. C/ prasību pret SIA „Namu serviss APSE" par morālā kaitējuma 10 000 EUR piedziņu.

Atstāt bez izskatīšanas /pers. C/ prasību par lēmuma pieņemšanu, ka /pers. E/ nedzīvo /adrese B/.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā 30 dienu laikā Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu departamentā, iesniedzot kasācijas sūdzību Kurzemes apgabaltiesā un iemaksājot 284,57 *euro* drošības naudu.

Priekšsēdētāja A.KLAIŠE

Tiesneses B.ĶEIRE

V.MAHTE